

LÁ THƯ MỤC VỤ

Chúng ta hãy gọi Chúa Nhật hôm nay là Chúa Nhật của lòng thương xót. Thiên Chúa đã xót thương dân Israel tội lỗi và tha thứ cho họ. Thiên Chúa đã đoái thương thánh Phaolô khi biến đổi chính ông, một con người hung hăng truy lùng các tín hữu trở nên vị tông đồ kiệt xuất của Tin Mừng cứu độ. Bài Phúc Âm cho chúng ta thấy Chúa Giêsu đã xuống thế để đi tìm các con chiên lạc là loài người tội lỗi mà chúng mình cũng chen chân trong đám đó. Bài Tin Mừng vượt xa bài Cựu Ước. Bài đọc 1 cho chúng ta thấy một Thiên Chúa nguôi giận, không trừng phạt đám dân phản bội và tội lỗi. Còn bài viết của thánh Luca biểu lộ lòng Thiên Chúa hân hoan khi thấy con người hối cải. Hơn thế nữa, Ngài còn muốn mọi người, kể cả triều thần thiên quốc cùng chia sẻ niềm vui to lớn ấy

Biệt Phái và Luật Sĩ lấy làm khó chịu khi thấy hạng thu thuế và phường tội lỗi kéo đến nghe lời Đức Giêsu. Thói thường trong thiên hạ là vậy, chẳng ai muốn cho kẻ mình không ưa lại được những sự lành. Con người dễ có đầu óc kỳ thị, tính toán so đo, ganh ghét tị hiềm, ngay trong phạm vi tôn giáo. Nhiều khi chúng ta “giữ đạo” để được ban riêng cho những ơn mà mình nghĩ Thiên Chúa dùng ban cho kẻ khác. Biệt Phái và Luật Sĩ là những bậc sùng đạo mà vẫn có đầu óc như thế hướng hồ là những kẻ công khai từ chối niềm tin tôn giáo. Lịch sử nhân loại đã cho thấy thái độ rất lạnh lùng của những tên đồ tể khi ra tay sát hại bất kỳ ai không thuộc về một phe với họ ! Dưới đây là câu chuyện đã xảy ra trong đời tù của tôi hy vọng có thể giúp quý ông bà và anh chị em hiểu rõ hơn.

Tôi còn nhớ rất rõ một buổi chiều Thứ Tư, đội linh mục tu sĩ đang đào ao phía sau nhà bếp ‘đại táo’ của cán bộ cộng sản cạnh một gốc cây Củ Chi thật to (nhiều người quả quyết đó cũng là một loại cây Mã Tiền). Chúng tôi đang vất vả đào đất dưới ánh nắng gay gắt miền Trung thì viên đội trưởng là thầy Bùi Xuân Phương bảo tôi dừng tay vào gặp cán bộ. Lòng tôi lo lắng không biết chuyện gì xảy ra, bị gọi như thế này cảm chắc chín phần dữ một phần lành, tôi tự hỏi không biết mình đã bị ai tố cáo điều gì để lập công ? Bước vào chòi của các cai tù, tôi tự nhiên bớt lo khi nhìn thấy viên cán bộ ‘Giáo Dục’ đang ngồi uống trà, vì gặp cán bộ ‘An Ninh’ thường là gặp đại họa ! Anh ta bảo tôi “Anh theo tôi xuống cơ quan gặp lãnh đạo”. Không biết tại tôi có nghe lầm không ?

Bây giờ mới thực sự toát mồ hôi đây ! Chưa bao giờ xảy ra như vậy với bất kỳ tù nhân nào, ít nhất là theo tôi biết. Ra đến văn phòng cơ quan, tôi gặp viên phân trại trưởng Trần Ngọc Bôi, anh ta lại dẫn tôi ra tận nhà riêng của viên trại trưởng mới về nhậm chức : Trung Tá Nguyễn Văn Bàng. Càng gần ‘tư dinh’ của hung thần hết ra lửa này lòng tôi càng lo. Thì ra tôi bị gọi ra là để dịch một văn bản bằng Anh Ngữ do Hiệp Hội Ân Xá Quốc Tế gửi đến trại. Ít ngày sau tôi được biết là hôm đó cũng có năm trại viên khác bị gọi ra thông dịch như tôi (cộng sản vốn đa nghi nên không tin tưởng vào bản dịch của một người !). Tôi từ chối với lý do là sau mấy năm tù tôi đã quên nhiều từ vựng nên e rằng dịch không chính xác. Viên trại trưởng sai một tên lính đem cho tôi một quyển tự điển Anh-Việt còn mới toanh (đó là quyển Tự-Điển Anh-Việt loại phổ thông của Giáo Sư Trần Văn Điền).

Đó là bức thư mà Hiệp Hội Ân Xá Quốc Tế gửi cho thủ tướng Phạm Văn Đồng chất vấn về cái chết của cụ Võ Văn Hải cách đó không lâu. Họ muốn biết cụ Hải bị kết án về tội gì, tòa án nào xét xử, án phạt bao nhiêu năm, và nhất là : lý do gì khiến cụ Hải qua đời. Tôi được anh em cho biết cụ Hải từng là cố vấn chính trị thời đệ nhất Cộng Hoà và hiện nay con cái cụ đang sống ở Melbourne. Dịch xong bức thư, Nguyễn Văn Bàng bảo tôi sang hội trường ngồi đợi trong khi họ họp nhau tại phòng khách tên Bàng. Tôi nghe loáng thoáng họ đọc nhiều bản dịch khác nhau và cuối cùng Nguyễn Văn Bàng tuyên bố : “Bọn nước ngoài cả gan thật ! Chúng tự cho quyền can thiệp vào nội bộ nhà nước ta, thật bố láo ! Này ! Các đồng chí nhớ kỹ cho : Tên nào càng được bọn ‘Sen Đầm Quốc Tế’ lưu ý thì các đồng chí càng phải tranh thủ cho hấn có điều kiện ‘bóc hơi’ sớm, nhé !” Hơn 33 năm rồi tôi vẫn không quên câu nói ấy. Qua những gian ác ở trần gian, tôi càng nhận ra lòng thương xót của Thiên Chúa thật bao la. Thật vậy, lòng thương xót của Ngài không bao giờ mệt mỏi, Ngài luôn chờ đợi chúng ta quay về. Tội lỗi của chúng ta không phải là vấn đề quan trọng, mà là tin tưởng vào lòng thương xót của Ngài mà từ bỏ tội và quay về với Ngài. Đồng thời, chúng ta cũng phải tỏ lòng thương xót tha nhân, bày tỏ sự quan tâm, chia sẻ, an ủi, đỡ nâng và tha thứ như chính chúng ta được Chúa thứ tha.

Linh mục Phạm Quang Hồng.